

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213010360
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8213010360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.06.2019, v trestnej veci obžalovaných J. G. a Z. J. N., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaniach prokurátora a obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/161/2013 zo dňa 16.08.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovanému J. G. , nar. XX.XX.XXXX v U., trvale
bytom U., ul. X. č. XX,

u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania iných návykových látok.

Obžalovanému Ing. J. N. , nar. XX.XX.XXXX v U., trvale
bytom W. č. XXX, okr. U.,

u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu na 3(tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania iných návykových látok.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov sp. zn. 2T/161/2013 zo dňa 16.08.2016 uznal obžalovaných J. G. a Z.. J. N. za vinných zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý spáchali tak, že

od mesiaca december 2012 do 31.05.2013 po predchádzajúcej vzájomnej dohode si od doteraz nestotožnenej osoby vystupujúcej pod menom N. zadovážovali psychotropnú látku a to pervitín, ktorý z Bratislavy buď doviezol obžalovaný J. G. osobne alebo ho ako balíček dňa 31.05.2013 poslal autobusovou linkou Bratislava - Bardejov, ktorý balíček prevzal osobne obžalovaný Ing. J. N. s tým, že obžalovaný J. G. prechovával pervitín v mieste svojho trvalého bydliska, v byte nachádzajúcom sa v U. na ul. X. č. XX a obžalovaný Ing. J. N. v kanceláriách č. XXX a XXX, nachádzajúcich sa v budove Y. v U. na ul. Y. č. XX, ktoré využíva pre svoju podnikateľskú činnosť a následne časť drogy použili pre vlastnú potrebu a časť drogy obžalovaný J. G. predával doposiaľ nestotožneným osobám a D. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. S. Q. č. XX, v meste U., pričom pervitín je látka obsahujúca metamfetamín, ktorý je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to im súd uložil:

1/ obžalovanému J. G.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 /štyroch/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2, písm. a/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obžalovanému Ing. J. N.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2, písm. a/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Prokurátor namieta, že súd prvého stupňa upravil dobu páchania skutku a osoby uvedené v skutkovej vete obžaloby vypustil, na základe čoho došlo k prekvalifikovaniu skutku podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., bez právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., teda po dlhší čas a na viacerých osobách. Súd prvého stupňa to odôvodnil tým, že nemal preukázané, aby obžalovaní páchali trestnú činnosť odo dňa 03.04.2012, kedy mal obžalovaný Ing. N. začať posielat' na účet obžalovaného G. peňažné prostriedky vo výške od 200 do 400, - eur, pretože žiadnym z dôkazov nebolo preukázané, že sa jednalo o peňažné prostriedky za drogy a z uvedeného dôvodu dobu začatia trestnej činnosti posunul až do mesiaca december 2012 poukazujúc na výpoveď G., ktorý priznal, že pervitín začal užívať koncom roku 2012, kedy prišiel o zamestnanie.

Poukázal na výpovede obžalovaných, že obž. Ing. N. za pervitín platil v hotovosti a aj zasielal peniaze na účet G., jednalo sa o finančné prostriedky z výhier za farby za pôžičku, k čomu sa presne vyjadriť nevedel. Okresný súd Bardejov vychádzal z tvrdení obžalovaných, ktorí páchanie drogovej trestnej činnosti popierajú a ktorých výpovede sú vzájomne rozporné, ako aj v rozpore s ich výpoveďami z prípravného

konania, kde spáchanie skutku kladenému im za vinu čiastočne priznali s tým, že obžalovaný G. uviedol, že pervitín, ktorý zabezpečil, si delili a platili na polovicu a N. mu peniaze za pervitín dával v hotovosti alebo mu ich zaslal na účet. Z výpisu z bankového účtu vedeného v ČSOB je zrejmé, že obžalovaný Ing. J. N. zasielal na účet, majiteľom ktorého je obžalovaný G., opakovane, najneskôr od 03.04.2012 finančné prostriedky od 300 do 400,- eur a to v jednotlivých dňoch, ktoré súd uviedol v odôvodnení rozsudku. Okresný súd Bardejov neakceptoval výpisy z bankového účtu.

Poukázal na výpovede obžalovaných, hoci títo nevedeli hodnoverne vyjadriť sa k finančným prostriedkom, ktoré zasielal obžalovaný Ing. N. na účet obžalovaného G.. Obžalovaný G. uviedol, že zo strany N. mu boli zaslané asi dve platby. Jedna mala byť výhra a ďalšia mala byť za farby a za náradie, ktoré mu zabezpečoval a o ďalších platbách vedomosť nemal. Obžalovaný N. uviedol, že G. zaslal finančné prostriedky na účet. Na otázku prokurátora nevedel vysvetliť účel týchto platieb. Okresný súd tvrdenia obžalovaných akceptoval, hoci obžalovaní sa nevedeli hodnoverne vyjadriť ani k obálkam, ktoré zasielal G. prostredníctvom vodičov SAD, ani k deleniu a plateniu za pervitín s tým, že ich výpovede sú vzájomne rozporné. Obžalovaný G. k obálkam, ktoré zaslal prostredníctvom vodičov SAD, uviedol, že sa tak stalo asi dvakrát, pričom išlo o vzorkovník farieb alebo o nejaké prospekty. Obžalovaný N. uviedol, že nemal vedomosť o tom, čo bolo obsahom zásielky, ktorú G. poslal, hoci dňa 31.05.2013 bola zaistená v priestoroch kancelárie obžalovaného N. obálka, ktorú zaslal G., obsahom ktorej bol ponúkový list a v strednej časti, ktorej bolo nalepené vrečko s obsahom 6,90 g pervitínu, ktorý obžalovaný N., hoci nepoznal jej obsah, uložil v trezore. K deleniu a plateniu za pervitín obžalovaný G. uviedol, že N. zabezpečil pervitín asi 2-krát a týmto sa podelili tak, že si zobral on a časť N., ktorý mu zaplatil v hotovosti za každú z týchto dávok.

Okresný súd Bardejov neakceptoval, že skutok bol páchaný na viacerých osobách a osoby uvedené v skutkovej vete, okrem D. U., vypustil s odôvodnením, že predaj pervitínu oboma obžalovanými J. Q., S. A., J. Y., J. M. a W. X. a ďalším záujemcom v meste Bardejov a na iných miestach Prešovského kraja vykonaným dokazovaním preukázané nebolo a uvedení svedkovia popreli, aby mali do činenia s drogami. Okresný súd vôbec neprihliadal na výpovede obžalovaných z prípravného konania, kde obžalovaný G. uviedol, že pervitín nikomu nepredával. Občas ho nejakí známi požiadali, aby im dal nejakú dávku. Počas posledného roka pervitín dával J. Q., D. U., S. A., J. Y. prezývanému Y., J. M. prezývanému X. a W. X.. Obžalovaný N. uviedol, že G. predával pervitín, okrem neho, aj J. Q., D. U., S. A. a osobám, ktoré majú prezývku Y., X. a X..

Okresný súd Bardejov neprihliadal na to, že pervitín, ktorý bol zaistený pri prehliadke vykonanej dňa 31.05.2013 v množstve 6,90 g s priemerným 74, 1 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 128 do 511 obvykle jednorázových dávok drogy, čo vyplýva zo znaleckého posudku Kriminologického ústavu PZ Košice, teda, že uvedené množstvo niekoľkonásobne prevyšuje množstvo stanovené pre osobnú spotrebu dvoch osôb. Rovnako dôkazy zabezpečené informačno-technickými prostriedkami, na ne súd neprihliadal, a to na prepisy záznamov z telekomunikačnej prevádzky, z ktorých je zrejماً vzájomná komunikácia obžalovaných a komunikácia s ďalšími osobami, svedkami, z ktorej vyplýva páchanie drogovej trestnej činnosti obžalovanými, ktorí pervitín zadovážovali a predávali aj ďalším osobám, ktoré sa nespomínajú, čo mali na mysli, prípadne, načo sa chceli s obžalovanými dohodnúť. Okresný súd konštatoval, že z prepisov záznamov páchanej drogovej činnosti jednoznačne vyplýva, že svedok D. U. vo svojej výpovedi, na ktorú okresný súd prihliadol, uviedol, že od obžalovaného J. G. zakúpil pervitín a za jednu dávku zaplatil asi 20,- eur. Pervitín, ktorý G. predával, sa mal nachádzať v papierovej obálke a bol v podobe bieleho prášku. Vždy, keď chcel pervitín s tým, že G. vedel, o čo ide, ak mu v daný deň mohol pervitín predať, tak uviedol, že na kávu pôjde. V prípade, že v daný deň pervitín pri sebe nemal, tak uviedol, že na kávu nepôjde.

Poukazujúc na výpoveď svedka U., z ktorej priamo vyplýva, že aj vzájomná komunikácia obžalovaných s ostatnými osobami, ktoré boli vypočuté v pozícii svedkov a to s J. F., R. I., W. E., N. K., J. Q., H. X., ako aj vzájomná komunikácia obžalovaných súvisela s páchaním drogovej trestnej činnosti obžalovaných, hoci tieto osoby pri vzájomnej komunikácii s obžalovaným priamo neuvádzali, že mali záujem o kúpu drogy. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že okresný súd oboch obžalovaných uznal len vinných podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. Neakceptoval kvalifikáciu podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., teda po dlhší čas a na viacerých osobách, preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bardejov a vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný J. G. po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie odôvodnil obžalovaný prostredníctvom obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 07.10.2016. Obhajca konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nezákonný, nesprávny a odvolanie smeruje proti výroku o vine ako aj proti výroku o treste. Konštatuje, že uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/33/2014 zo dňa 18.09.2014 bol rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 02.04.2014 zrušený v celom rozsahu, vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na nezákonnosť postupu vyšetrovateľa PZ Bardejov u obžalovaného J. G. a obžalovaného J. N., pričom odvolací súd zdôraznil, že úkony, ktoré boli vykonané v štádiu prípravného konania s obvinenými počas noci, nejednalo sa o úkony, ktoré by boli neodkladné, neopakovateľné, jednalo sa o ich výsluchy, ktoré boli vykonané v neštandardnom čase počas noci, po tom, čo boli zadržaní. Práve týmto postupom došlo k odopretiu spánku, oddychu, čo je možné hodnotiť ako vyvíjanie psychického nátlaku na obvinených. Odvolací súd poukázal na hrubé porušenie ústavných práv, na dôstojnosť a ústavou zaručené práva a slobody.

Prvostupňový súd po zrušení napadnutého rozhodnutia vykonal dokazovanie a to výsluchom vyšetrovateľa PZ Ing. Y. J., ktorý potvrdil, že úkony prípravného konania neboli vykonané v štandardnom čase medzi 7.00 hod. a 20.00 hod., avšak odôvodňoval ho tým, že Trestný poriadok to nezakazuje a nič nebránilo obvineným, aby odmietli vypovedať, čo však neurobili. Prvostupňový súd sa v podstate stotožnil s vysvetlením svedka Ing. Y. J., keď konštatoval, že táto svedecká výpoveď je v neprospech obidvoch obžalovaných a že obžalovaní neboli nútení k výpovedi a boli poučení o svojich právach. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že jednotlivé výsluchy boli vykonané v súlade so zákonom, a napriek tomu, že neboli vykonané v štandardnom čase, pretože ako svedok uviedol, takáto prax je bežná, a teda výpovede boli získané zákonným prostriedkom. S takýmto názorom súdu rozhodne nemôže súhlasiť. Je nepochybne preukázané, že jednotlivé výsluchy obžalovaných boli vykonané v rozpore s Ústavou SR a aj s Trestným poriadkom. Obhajca zdôraznil, že pokiaľ ide o úkony vykonané v priebehu prípravného konania, tieto boli urobené nezákonne, pod psychickým nátlakom a došlo k hrubému porušeniu práva na obhajobu. Poukazuje na prvý výsluch, ktorý začal dňa 31.05.2013 o 23.10 hod, pričom tomuto predchádzala domová prehliadka, ďalšie zabezpečovacie úkony. Skončil sa 1.6.2013 o 04.34 hod. Druhý výsluch bol robený dňa 01.06.2013, začal o 06.25 hod. a ukončili ho o 07.20 hod. Tieto úkony boli robené celú noc bez spánku, pod psychickým nátlakom policajného orgánu, a preto na tieto nemožno prihliadať ako na dôkaz.

Taktiež nemožno súhlasiť so skutkovou vetou v napadnutom rozsudku, kde prvostupňový súd okrem iného uviedol, že mali predávať drogy doposiaľ nestotožneným osobám. Táto skutočnosť uvedená vo výrokovej časti napadnutého rozsudku nebola preukázaná žiadnymi svedeckými ani listinnými dôkazmi. Nie je známe, na základe akých skutočností súd dospel k takémuto skutkovému zisteniu a túto skutočnosť nejakým spôsobom v dôvodoch rozsudku nezdôvodnil. Obžalovaný bol v minulosti občasným užívateľom drogy pervitín, ktorú užíval iba pre vlastnú potrebu a nie je pravdou a rozhodne popiera, že túto psychotropnú látku zabezpečoval pre iné osoby. Je pravdou, že dvakrát zabezpečil pervitín aj pre obžalovaného J. N. začiatkom roku 2013, pričom tento mu predtým dal finančné prostriedky. Pervitín nepredával, nebol dílerom, zabezpečil ho iba pre priateľa. Nie je pravdou, aby drogy predal D. U., prípadne iným nestotožneným osobám, ktoré nikdy neboli zistené ani vypočuté, teda, v skutočnosti bol iba konzumentom, nie dílerom. Poukázal na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Podľa jeho názoru, súd mal prekvalifikovať jeho konanie ako trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. Odvolanie smeruje aj čo do výroku o treste. Trest v trvaní 4 rokov nepodmienečne, ktorý mu uložil v napadnutom rozsudku, považuje za veľmi prísny a nedôvodný a pri právnej kvalifikácii zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák., predovšetkým poukazuje na tú skutočnosť, že aj keď bol v minulosti trestaný, v obidvoch prípadoch sa počas skúšobnej doby osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Poukazuje na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., teda je toho názoru, že trest, ktorý by nebol spojený s nepodmienečným trestom odňatia slobody, teda podmienečným trestom, na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 rokov s dlhšou skúšobnou dobou, zároveň s uložením probačného dohľadu v zmysle § 51 Tr. zák., splní svoj účel.

Poukázal na to, že obžalovaný bol vo väzbe od 31.05.2013 do 18.09.2014, kedy bol na základe uznesenia Krajského súdu v Prešove prepustený na slobodu. Zároveň mu bola uložená povinnosť podrobiť sa probačnému dohľadu a zákaz vycestovať, zákaz užívať psychotropné látky. Tomuto probačnému dohľadu sa podrobuje vyše 2 rokov. V súčasnosti nepožíva žiadne psychotropné látky. Našiel si zamestnanie. Od roku 2015 pracuje v obchodnej spoločnosti O. s.r.o., teda zaradil sa do riadneho pracovného pomeru, vedie riadny usporiadaný život. S prihliadnutím na všetky okolnosti je toho názoru, že svojím správaním od prepustenia z väzby na slobodu dokazuje, že účel trestu bude splnený aj pri uložení podmieneného trestu odňatia slobody.

V závere konštatuje, že obžalovaný úprimne ľutuje, pričom v priebehu výkonu väzby si uvedomil nesprávnosť svojho konania a sľubuje, že obdobného konania sa viac nedopustí. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, ako aj na všetky okolnosti prípadu navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. napadnutý rozsudok zmenil, jeho konanie prekvalifikoval ako trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že predmetným konaním naplní pojmové znaky zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák., žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil vo výroku o treste a uložil mu podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, zrušil skúšobnú dobu a zároveň uložil probačný dohľad v zmysle § 51 Tr. zák. Súčasťou tohto odvolania je aj potvrdenie obchodnej spoločnosti O. s.r.o., z ktorého vyplýva, že obžalovaný J. G. nastúpil do pracovného pomeru od 01.05.2015 na dobu určitú. K práci pristupuje zodpovedne, je dochvilný, spofahlivý, prispôsobivý, rýchlo si osvojoval pracovné postupy a poznatky potrebné na výkon práce. Celkovo s jeho výsledkami a pôsobením v spoločnosti sú veľmi spokojní, na základe čoho dostal dňa 01.01.2016 pracovnú zmluvu na pozíciu vedúceho mraziarenských skladov. Vedie tím ľudí v mraziarenských skladoch. Zamestnanec si naďalej plní svoje pracovné povinnosti. Je zodpovedný, disciplinovaný a svoju prácu vykonáva bez chýb.

Obžalovaný Ing. J. N. po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie obžalovaného odôvodnil obhajca podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 10.10.2016. Namietá konštatovanie súdu, že mal časť drogy použiť pre vlastnú potrebu a zdôrazňuje, že zásielka zaistená dňa 31.05.2013 bola ešte stále v neporušenej a zalepenej obálke, logicky teda nemohla byť časť drogy použitá pre vlastnú potrebu a časť drogy predaná J. G.. Okresný súd sa odvoláva na dôkaz a to na výpovede z prípravného konania, ktoré krajský súd označil za nezákonne získaný dôkaz. Nič nemôže zmeniť ani výpoveď svedka Ing. Y. J., vyšetrovateľa, ktorý samozrejme poprel nezákonnosť týchto úkonov a uviedol, že je štandardným postupom, ak jednotlivé úkony sa vykonávajú počas celej noci a či čas medzi 01.30 hod. a 04.00 hod. je dostatočný na oddych, uviedol, že u každého je to individuálne. Okresný súd považoval výpoveď za dostatočnú na objasnenie a vyporiadanie sa s použiteľnosťou nezákonne získaných dôkazov, ktoré získané porušením ustanovení Trestného poriadku úplne odignoroval názor krajského súdu v tejto trestnej veci.

Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. R/25/1990-II, kde jednoznačne Najvyšší súd SR uviedol, že vykonanie výsluchu obvineného za zámerne vytvorených okolností výrazne nepriaznivo ovplyvňujúcich jeho psychický stav, ako napríklad výsluch bezprostredne nasledujúci po dlhodobej eskorte obvineného, uskutočňovaný po dlhú dobu, aj v nočných hodinách, za aktívnej účasti väčšieho počtu vypočúvajúcich, je neomylným nátlakom na obvineného a môže byť podstatnou vadou takéhoto výsluchu a pôjde o dôkaz absolútne neúčinný. Svedok Z. J. súdu dostatočne neobjasnil, v čom videl neodkladnosť vykonávaných dôkazov v nočných hodinách. Tvrdenie o štandardnom postupe neobstojí, pokiaľ policajný orgán v zápisnici opomenul uviesť, na základe akých skutočností považoval úkon za neodkladný a neopakovateľný. Ide o relatívnu neúčinnosť takéhoto úkonu. V konaní pred súdom môže byť táto vada zhojená výsluchom policajného orgánu, ktorý tento úkon vykonal, čo sa však nestalo. Pokiaľ však policajný orgán v zápisnici neuvedie, na základe akých skutočností považoval úkon neodkladný alebo neopakovateľný, ide o absolútnu neúčinnosť takéhoto úkonu.

Okresný súd konštatuje, že mal za preukázané konanie obžalovaných a to výpoveďami obžalovaných. Obhajca konštatuje, že výpovede jednotlivých svedkov vôbec neusvedčujú obžalovaného zo spáchania skutkov. Takisto oznámenia peňažných ústavov nepreukazujú nezákonnú činnosť. Čo sa týka prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky, tak ani tieto prepisy ho neusvedčujú z nezákonnej činnosti. Aj v

tomto prípade okresný súd odignoroval závery krajského súdu. V tejto otázke a v novom konaní sa nimi vôbec nezaoberal. Obhajca zdôrazňuje, že nebolo preukázané, že by obžalovaný zadovážoval drogy po predchádzajúcej dohode s obžalovaným J. G. od doteraz nestotožnenej osoby vystupujúcej pod menom N.. V konaní pred súdom bolo zistené a preukázané výpoveďou obžalovaného J. G. na pojednávaní, že s touto nestotožnenou osobou sa stretával len on sám a to sporadicky, bez toho, aby sa o tejto záležitosti radil so spoluobžalovaným N. alebo aby o tom kohokoľvek informoval. Obžalovaný J. G. uviedol vo svojej výpovedi, že s predmetnou nestotožnenou osobou sa stretával kvôli zabezpečeniu drog len pre vlastnú potrebu. Taktiež nebolo preukázané, že by sa na odosielaní drogy autobusovou linkou dohodli alebo že by o doručovaní obálky s drogou týmto spôsobom z Bratislavy od J. G. vedel.

Podľa názoru obhajcu, súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal otázkou, či obžalovaní mali vzájomnú vedomosť o svojej činnosti, či ju koordinovali a či činnosť je možné kvalifikovať ako spolupáchateľstvo. V tomto konaní sa okresný súd vôbec nezaoberal touto otázkou. Konštatoval iba závery z predchádzajúceho rozsudku. Súd zistil a preukázal prítomnosť drogy v bydlisku obžalovaného J. G. ako aj prítomnosť drogy v jeho kancelárii. Nepreukázal sa vzťah medzi týmito nálezmi, keďže droga v jeho kancelárii bola podľa zistení súdu na to miesto doručená krátko pred jej nálezom, avšak nebolo zistené, či by z rovnakého zdroja pochádzala aj droga nájdená u obžalovaného J. G.. Nie je správne, že by obaja spoločne konali tak, že až prechovávali drogy po vzájomnej dohode. Má za to, že už tento dôvod je dostatočný na zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu odvolacím súdom, keďže neexistuje dôvod, pre ktorý by mala byť za uvedené konanie konštatovaná vina obžalovaného.

Následne obhajca odôvodňuje nezákonnosť a nepoužiteľnosť zápisníc o výsluchu obžalovaného J. N. a obžalovaného J. G. pred vyšetrovateľom. Poukazuje na ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. por. Zdôrazňuje, že dôkaz získaný z dôkazného prostriedku, musí byť zákonný. Zákonnosťou dôkazu sa rozumie zistenie, že bol získaný z prameňa, ktorý stanovuje alebo pripúšťa zákon, že bol zabezpečený a vykonaný oprávnenou osobou a že tak sa stalo v zodpovedajúcom štádiu trestného konania a to takým postupom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi. Ak sa tak nestalo, pôjde o nezákonný dôkaz. Okrem zákonnosti dôkazu existuje ešte tzv. procesná použiteľnosť dôkazu, pri ktorej ide v zásade o zákonný dôkaz, ktorý však vzhľadom k určitým okolnostiam nemôže byť použitý v ďalšom priebehu konania a nie je možné z neho vychádzať pri ustáľovaní skutkového stavu. Ak neskôr vypovedal v procesnom postavení svedka, táto svedecká výpoveď je vykonaná plne v súlade so zákonom, preto ide o zákonný dôkaz, avšak následne, ak mu bolo v istom konaní vznesené obvinenie, tak v takomto prípade je výpoveď urobená v procesnom postavení svedka v ďalšom priebehu procesne nepoužiteľná, pretože v jednom konaní nie je možné mať procesné postavenie svedka a procesné postavenie obvineného. Z takejto svedeckej výpovede preto nie je možné získavať žiadne informácie a nemala by v zmysle zákona sa nachádzať ani vo vyšetrovacom spise, toľž, nemala by byť použitá v odôvodnení rozsudku.

Obhajca zdôrazňuje, že súd prvého stupňa sa akýmikoľvek námietkami obhajoby týkajúcimi sa zákonnosti dôkazov vznášaňých počas celého konania, absolútne vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. Vzhľadom na tieto skutočnosti obhajca navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a obžalovaného Ing. J. N. oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu, ev. v prípade, ak odvolací súd potvrdí rozhodnutie o vine obžalovaného Ing. J. N., žiada, aby odvolací súd, vzhľadom na pozitívne informácie o osobe obžalovaného ako aj ohľadne skutočnosti, že nebol nikdy odsúdený ani trestaný, zmenil mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na trest podmienečný s probačným dohľadom. Má za to, že uvedený trest je pre obžalovaného Ing. J. N. primeraný, s ohľadom na zistené okolnosti v konaní pred súdom, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol takmer rok umiestnený vo väzbe.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní preskúmal krajský súd podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú sčasti dôvodné vo vzťahu k výroku o treste a odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bardejov podal dňa 13.11.2013 obžalobu na J. G. a Ing. J. N. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a ochodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že

najneskôr odo dňa 03.04.2012 do 31.05.2013 po predchádzajúcej vzájomnej dohode si od doteraz nestotožnenej osoby vystupujúcej pod menom N. zadovážovali psychotropnú látku a to pervitín, ktorý z Bratislavy doviezol obvinený J. G. osobne alebo ho ako balíček poslal autobusovou linkou Bratislava - Bardejov a v Bardejove balíček následne prevzal obvinený Ing. J. N. s tým, že obvinený J. G. prechovával pervitín v mieste svojho trvalého bydliska, v byte nachádzajúcom sa v U. na ul. X. č. XX a obvinený Ing. J. N. v kanceláriách č. XXX a XXX, nachádzajúcich sa v budove Y. G. D. v U. na ul. Y. č. XX, ktoré využíva pre svoju podnikateľskú činnosť a následne pervitín predávali rôznym záujemcom, ako aj D. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. S. Q. č. XX, J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. R. R. č. XX, S. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. X. č. XX, J. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. R. č. XX, J. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. X. č. XX a W. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. X. č. XX, v meste U. a na iných miestach Prešovského kraja, pričom pervitín je látka obsahujúca metamfetamín, ktorý je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, kde časť takto získanej drogy použili aj pre vlastnú potrebu.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednaniach vykonal rozsiahle dokazovanie. Vo svojom rozsudku podrobne rozobral jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov.

Súd prvého stupňa svoje závery predovšetkým postavil na výpovedi obžalovaného J. G.. V tejto trestnej veci krajský súd už raz rozhodoval a to uznesením sp. zn. 9To/33/2014 zo dňa 18.09.2014, kde krajský súd práve konštatoval, že po tom, čo obžalovaní boli zadržaní, v noci boli vykonávané jednotlivé procesné úkony a krajský súd zdôraznil, že obžalovaný J. G. po zadržaní dňa 01.06.2013 bol vypočúvaný v čase o 03.00 hod., obžalovaný Ing. J. N. bol vypočúvaný v čase o 04.10 hod. Následne Ing. N. bol vypočúvaný ako obvinený o 05.15 hod. a výsluch bol ukončený o 06.20 hod. Obžalovaný J. G. v pozícii obvineného bol vypočúvaný od 06.25 hod. do 07.20 hod. Krajský súd vychádzajúc z chronologického postupu jednotlivých úkonov, ktoré boli vykonané v rámci prípravného konania v noci z 31.05.2013 na 01.06.2013 dospel k záveru, že tieto úkony boli vykonávané postupne. Z takéhoto postupu je zrejmé, že počas uvedenej noci obvinení nemali časť na oddych a túto skutočnosť, ktorú namietali vo vzťahu k predchádzajúcemu rozsudku, sa zakladá na pravde. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal práve na ustanovenia týkajúce sa procesných úkonov v trestnom konaní a nastolil otázku, že súd prvého stupňa by sa mal zaoberať práve skutočnosťou, či tieto úkony sú použiteľné v ďalšom konaní, keďže neboli vykonané v súlade s Trestným poriadkom.

Následne by sa mal súd prvého stupňa vysporiadať aj dôkaznou situáciou, ktorá vzniká, či je možné pri odstraňovaní rozporov vychádzať z týchto výpovedí, ktoré boli získané takýmto postupom orgánov činných v trestnom konaní, ktorý nebol v súlade s Trestným poriadkom.

Súd prvého stupňa, aj keď krajský súd jednoznačne konštatoval, že tieto výpovede nemožno akceptovať, pretože došlo k porušeniu ustanovení § 55 ods. 1, 2 Tr. por., na hlavnom pojednaní vypočul vyšetrovateľa Policajného zboru Ing. Y. J., ktorý vysvetľoval, z akého dôvodu neboli vykonávané jednotlivé úkony v štandardnom čase tým, že Trestný poriadok ukladá povinnosť pri obmedzení osobnej slobody podozrivú osobu vypočuť bezodkladne. Podozrivá osoba sa vypočúva ihneď po jej zadržaní a po jej zákonnom poučení a s jej výslovným súhlasom. Tento svedok ďalej konštatoval, že zadržaná osoba má právo odmietnuť vypovedať a obaja obvinení boli poučení o tomto práve. Rovnako boli poučení o práve požiadať o odklad prvého výsluchu. Ani jedna z týchto osôb toto svoje právo nevyužila. Zdôraznil, že on ako vyšetrovateľ, nemá žiadny spôsob, ako podozrivú osobu prinútiť k výsluchu, ak taká osoba vypovedať odmietne. Tento svedok konštatoval, že obžalovaným bol poskytnutý čas na oddych, keďže boli umiestnení v cele policajného zadržania. K dispozícii mali stoličku, na ktorej mohli sedieť v čase, kedy boli vykonávané iné úkony a oddychovať. Uzavrel to, že štandardným postupom sa vykonávali úkony počas celej noci a podľa jeho názoru, čas v rozmedzí od 01.30 hod. do 04.00 hod. je dostatočným na oddych, ako konštatoval, u každého individuálne.

Krajský súd tak, ako už vyjadril vo svojom rozhodnutí 9To/33/2014 zo dňa 18.09.2014, dospel k záveru, že úkony vykonané po zadržaní obžalovaných, neboli vykonané v súlade s Trestným poriadkom. V prvom rade treba konštatovať, že neišlo o neodkladné a neopakovateľné úkony. Ako prvé boli robené domové prehladky, až následne nasledovali výsluchy obvinených. Bol dostatočný časový priestor, aby

obvineným bol poskytnutý primeraný čas na oddych a nevznikla situácia, ktorá by vyžadovala vykonať výsluchy obvinených v nočnej dobe a nie v reálnom čase tak, ako to stanovuje Trestný poriadok, kedy sa majú úkony trestného konania vykonávať. Krajský súd zdôrazňuje, že tieto úkony neboli vykonané v súlade s Trestným poriadkom, teda nemožno na ne ani prihliadať. Tvrdenia vyšetrovateľa, ktorý iba samozrejme sa snaží obhajovať svoj postup o tom, že mali dostatočný čas na oddych, ktorý mal byť v rozmedzí od 01.30 hod. do 04.00 hod. v noci, mali k dispozícii stoličku, na ktorej mohli v čase, kedy neboli vykonávané s nimi úkony oddychovať, vyznievajú až arogantne. Je potrebné konštatovať, že takýmto postupom dochádza k znižovaniu ľudskej dôstojnosti. Krajský súd uzatvára, že súd prvého stupňa na tieto úkony nemal ani prihliadať. Krajský súd pri svojom rozhodovaní na tieto úkony ani neprihliadal.

Na druhej strane je dostatok dôkazov, ktoré boli zabezpečené tak v štádiu prípravného konania ako následne vykonané aj na hlavnom pojednávaní, na základe ktorých krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že obžalovaní J. G. a Z. J. N. svojím konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaný Martin Alušík je usvedčovaný predovšetkým výpoveďou D. U., ktorý ho usvedčuje z toho, že kupoval od obžalovaného pervitín. To, že došlo k zabezpečeniu prepravy drogy, sú obaja obžalovaní usvedčovaní výpoveďami svedkov J. T., G. D., ktorí sú vodičmi Y. G. D., ktorí boli požiadaní o prepravu obálky do Bardejova. V Bardejove bola táto obálka odovzdaná svedkovi J. U. a na nej bolo napísané - N.. On túto obálku odovzdal obžalovanému Ing. J. N.. Obžalovaný túto obálku prevzal, uložil ju v trezore. Následne boli vykonané domové prehliadky a prehliadky iných nebytových priestorov, kde bola nájdená nielen obálka, ale prítomnosť drog bola zistená aj v bydlí J. G., teda krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa, vychádzajúc aj z týchto dôkazov, dospel k správnejmu záveru, že nebolo preukázané, že by došlo k páchaniu tohto konania počas dlhšej doby. Prokurátor dôvodil, že táto skutočnosť má byť preukazovaná práve prevodom finančných prostriedkov od obžalovaného Ing. N. na spoluobžalovaného G., no krajský súd dospel k záveru, že tak, ako na to poukázal súd prvého stupňa, nebolo jednoznačne preukázané, že by všetky platby počas uvedeného obdobia boli platbami za drogy. Túto skutočnosť nasvedčuje aj samotný fakt, že išlo by o pomerne veľké množstvo drogy, ktorá by už musela byť zaregistrovaná v skoršom období. Rovnako, čo sa týka vo vzťahu na viacerých osobách krajský súd dospel k záveru, že svedok U. objasnil žargón. Tento žargón sa nevyskytoval v iných prepisoch z telefónnych hovorov a krajský súd dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, že by obžalovaní túto drogu poskytovali, predávali viacerým osobám.

Po ustálení právnej kvalifikácie krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Krajský súd poukazuje na zhodnotenia osôb obžalovaných J. G. a Z. J. N. tak, ako sú uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Krajský súd sa zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a dospel k záveru, že u oboch obžalovaných existuje poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., teda že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život. Na druhej strane súd prvého stupňa poukazoval aj na poľahčujúcu okolnosť, že malo dôjsť k priznaniu k spáchaniu trestného činu. Vychádzajúc z vyššie uvedenej argumentácie o použiteľnosti ich výpovede z prípravného konania krajský súd túto poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného Ing. J. N. nemohol zohľadniť. U oboch obžalovaných prevažuje pomer poľahčujúcich okolností. Priťažujúce okolnosti neboli zistené. Vzhľadom na osoby obžalovaných, doterajší život, súd prvého stupňa dospel k záveru, že účel trestu sa u obžalovaných dosiahne trestom na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 3 rokov. U oboch obžalovaných, vzhľadom na osobu obžalovaných, ich doterajší život, súd výkon týchto trestov podmienene odložil s probačným dohľadom. Vzhľadom na mieru účasti na spáchaní trestného činu krajský súd diferencovane určil skúšobné doby a to u obžalovaného J. G. na 4 roky a u obžalovaného Ing. N. na 3 roky.

Krajský súd zároveň uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania iných návykových látok.

Vychádzajúc z argumentácie tohto rozhodnutia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.